

ומתחברים עמו. ואם הוא עולה,
עד שהמח העליון מתפּיס אליו
ושמח כנגדו. ואז משפּיל לאיתן
האזרחי, משפּיל אותו ומודיע לו
על ידי אברהם (על ידיו של אברהם)
אוהבו כל מה שצריך, ואותו מח
עליון משפּיל לאיתן. וכשדוד
המלך נתקן בתשוקה אליו, הוא
משפּיל לדוד, כמו שהיה המח
העליון משפּיל אותו. ולכן יש
משפּיל ויש משפּיל. (יש משפּיל).

בירח האתנים, שנולדו האיתנים
בירח הזה. הבנין למטה הוא כמו
שלמעלה, ונולדו בו הרים
ואיתנים. הרים נסתרים. אתנים -
ירכים חזקות פנחשת, ואותו
האיתן ביניהם.

קום זקן, תפּה לכל הצדדים.
בשעה שעלה משה לקבל תורה,
מסר לו הקדוש ברוך הוא שבעים
מפתחות של התורה. כשהגיע
לחמשים (לששים) ותשעה, היה
מפתח אחד גנוז ונסתר, שלא היה
מוסר לו. התחנן לפניו. אמר לו:
משה, כל המפתחות העליונים
והתחתונים תלויים במפתח הזה.
אמר לפניו: רבון העולם, מה
שמו? אמר לו: איתן. וכל אותם
איתנים תלויים בו, ובו עומדים
מחוץ לגוף. שתורה שבכתב הוא,
מודיע לו ומשפּיל אותו, הוא עקר
והמפתח של תורה שבכתב.

וכשנתקנה תורה שבעל פה אליו,
עקר ההיכל הוא המפתח שלה
(אליה), ודאי שאז משפּיל לדוד.
ומתוך שירשה תורה שבעל פה
(אליה) אותיות למפרע. ועל זה הוא
נקרא תשרי, הוא תשרי, אבל
משום שהוא סוד השם הקדוש,
חתום בו הקדוש ברוך הוא אות
של שמו י'. במזבח חתום בו ה',
הרשת עד חצי המזבח. באה

סליק, עד דמוחא עלאה אתפּייס
לגביה, וחדוי לקבליה. וכדין משפּיל לאיתן
האזרחי, משפּיל ליה, ואודע ליה על ידא
דאברהם (ס"א על ידיו דאברהם) רחימוי, כל מה
דאצטריך, וזהו מוחא עלאה משפּיל
לאיתן. וכד דוד מלכא, אתתקן בתיאובתא
לגביה, איהו משפּיל לדוד. כמה דהוה מוחא
עלאה, משפּיל ליה. ועל דא, אית משפּיל,
ואית משפּיל. (אית משפּיל).

בירח האיתנים, דאתילידו בהא ירח איתנים,
בנינא לתתא איהו כגוונא דלעילא,
ואתילידו ביה הרים ואיתנים. הרים סתימין.
איתנים: ירכין תקיפין פנחשא, וזהו איתן
ביניהו.

קום סבא, הוי מחי לכל סטרין, בשעתא
דסליק משה לקבלא אורייתא, מסר ליה
קדשא בריך הוא שבעין מפתחין דאורייתא.
פד מטא לתשעה (ושיתין) וחמשין, הוה חד
מפתחא גניז וסתים, דלא הוה מסר ליה,
אתחנן לקמיה. אמר ליה, משה, כל מפתחין
עלאין ותתאין בהאי מפתחא תליין. אמר
לקמיה, מאריה דעלמא, מה שמיה. אמר ליה
איתן. וכל אינון איתנים ביה תליין, וביה
קיימן לבר מגופא דתורה שבכתב איהו. אודע
ליה, ומשפּיל ליה, איהו עקרא ומפתחא
דתורה שבכתב.

וכד אתתקנת תורה שבעל פה לגביה, עיקרא
דהיכלא הוא מפתחא דילה, (לגביה) ודאי
כדין משפּיל לדוד. ומגו דירתא תורה שבעל
פה, (לגביה) אתוון למפרע. על דא אקרי תשרי
תשרי איהו, אבל בגין דאיהו רזא דשמא
קדישא חתים ביה קדשא בריך הוא, את
דשמיה י'. במזבח, חתים ביה ה', הרשת עד

חצי המזבח. אתת דבורה,